

C_2020054CS.01001402.xml
17.2.2020

CS

Úřední věstník Evropské unie

C 54/14

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 4. října 2019 – ITH Comercial Timișoara SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Věc C-734/19)

(2020/C 54/18)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ITH Comercial Timișoara SRL

Žalované: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Předběžné otázky

1.1.

Umožňují-li brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (1), a zejména články 167 a článek 168, zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, zásada zákazu diskriminace a zásada daňové neutrality tomu, aby zanikl nárok osoby povinné k dani na odpouštění DPH týkající se některých investičních nákladů, které tato osoba vynaložila s úmyslem použít je na uskutečnění zdanitelného plnění, v případě, kdy je od zamýšlené investice upuštěno?

1.2.

Umožňují-li brání tato ustanovení a tytéž zásady zpochybnit nárok na odpouštění v případě upuštění od investice i za okolností odlišných od těch, v nichž se osoba povinná k dani dopustila zneužití daňového režimu či vyhýbání se daňovým povinnostem?

1.3.

Umožňují-li bránit tatož ustanovení a tytož zásady výkladu v tom smyslu, že okolnosti, za nichž může být v případě upuštění od investice nárok na odpočet zpochybněn, zahrnují:

1.3.1.

následnou konkretizaci rizika nerealizování investice, o němž osoba povinná k dani v důsledku v okamžiku uskutečnění investičních nákladů, již je skutečnost, že veřejný orgán neschválil územní plán nezbytný pro uskutečnění předemtné investice;

1.3.2.

takovou postupnou změnu ekonomických podmínek, že zamýšlená investice přestane mít rentabilitu, již měla v době, kdy s investicí bylo započato?

1.4.

Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva vykládány v tom smyslu, že v případě upuštění od investice:

1.4.1.

zneužití daňového režimu-li vyhýbání se daňovým povinností, které odvodňují zpochybnění nároku na odpočet, mohou daňové orgány předpokládat, nebo je musí prokázat;

1.4.2.

k prokázání zneužití daňového režimu-li vyhýbání se daňovým povinností je dostačující prostá domněnka, nebo jsou zapotřebí objektivní důvody?

1.5.

Umožňují-li vylučují ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva, aby v případě upuštění od investice bylo zohledněno zneužití daňového režimu-li vyhýbání se daňovým povinností, které odvodňují zpochybnění nároku na odpočet, když osoba povinná k dani nemůže za žádným účelem, a proto ani pro účely čistě soukromé, využívat zboží a služby, na něž uplatnila odpočet DPH?

1.6.

Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva vykládány v tom smyslu, že v případě upuštění od investice představují skutečnosti, ke kterým došlo po uskutečnění investičních nákladů osobou povinnou k dani, jako například (i) nástup ekonomické krize nebo (ii) konkretizace rizika neuskutečnění investice, jež existovalo v době, kdy byly provedeny investiční náklady (například skutečnost, že orgán veřejné moci neschválil územní plán nezbytný pro realizaci předemtné investice) nebo (iii) změna odhadu rentability investice, okolnosti, které nezávisí na vůli osoby povinné k dani a mohou být zohledněny při určení její dobré víry?

1.7.

Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména články 184 a článek 185, zásada právní jistoty a

ochrany legitimního očekávání, zásada zákazu diskriminace a zásada daňové neutrality vykládány v tom smyslu, že upuštění od investice představuje případ pro opravu DPH?

Jinými slovy, uskuteční se zpochybnění nároku na odpočet DPH týkající se některých investičních nákladů vynaložených osobou povinnou k dani s úmyslem použít je na uskutečnění zdanitelného plnění, v případě, že je od investice později upuštěno, pomocí mechanismu opravy DPH?

1.8.

Umožňují či brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty takové vnitrostátní právní úpravy, která taxativně stanoví zachování nároku na odpočet DPH v souvislosti s investicemi, od nichž bylo upuštěno, pouze ve dvou případech identifikovaných souhrnným odkazem na dva rozsudky Soudního dvora: (i) když z důvodů okolností, které nezávisí na vůli osoby povinné k dani, tato osoba nikdy neužívá toto zboží či služby pro svou ekonomickou činnost, jak judikoval ve svém rozsudku Soudní dvůr Evropské unie ve věci C-37/95, *Belgie proti Ghent Coal Terminal NV*, či (ii) v jiných případech pořízení zboží či služeb, ve vztahu k nimž byl uplatněn nárok na odpočet, a zboží či služby nejsou z objektivních důvodů nezávislých na vůli osoby povinné k dani užívány pro ekonomickou činnost osoby povinné k dani, jak je uvedeno v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-110/94, *Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO) proti Belgii*?

1.9.

Umožňují či brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání tomu, aby daňové orgány zrušily přiznaný nárok obsažený v dřívějších protokolech o daňové kontrole nebo rozhodnutích o správních opravných prostředcích:

1.9.1.

v tom smyslu, že soukromá osoba koupila zboží a služby s úmyslem využít je v souvislosti s uskutečněním zdanitelného plnění;

1.9.2.

v tom smyslu, že přerušení či upuštění od investičního projektu bylo zapříčiněno konkrétními okolnostmi, kterou nemohla osoba povinná k dani ovlivnit?

2.1.

Umožňují či brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména článek 28 tomu, aby se uplatnil institut komisionáře i mimo příkazní smlouvu na základě nepřímého zastoupení?

2.2.

Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/SE ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména článek 28 vykládány v tom smyslu, že je použitelný institut komisionáře, pokud osoba povinná k dani postaví budovu v souladu s požadavky a podmínkami činnosti jiné právnické osoby s cílem ponechat si vlastnické právo k budově a uvedenou budovu pouze pronajmout, až bude dokončena, a to této jiné právnické osobě?

2.3.

Musí být tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že ve výše popsané situaci musí stavebník fakturovat investiční výdaje týkající se stavby budovy k tíži právnické osoby, které pronajme uvedenou budovu, až bude dokončena, a vybrat odpovídající DPH od této právnické osoby?

2.4.

Musí být tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že ve výše popsané situaci má stavebník povinnost fakturovat investiční náklady a vybrat odpovídající DPH, pokud definitivně ukončí stavební práce z důvodu, že osoba, již měla být uvedená budova pronajata, drasticky omezila svou ekonomickou činnost, přičemž toto omezení bylo důsledkem hrozící insolvence této právnické osoby?

2.5.

Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva vykládány v tom smyslu, že daňové orgány mohou znovu kvalifikovat plnění uskutečňovaná osobou povinnou k dani a nevzít v úvahu smluvní ujednání, jež osoba povinná k dani uzavřela, i když dotčené smlouvy nejsou simulované?

2.6.

Umožňují anebo brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání tomu, aby daňové orgány zrušily již přiznaný nárok osoby povinné k dani na odpočet DPH obsažený v dřívějších protokolech o daňové kontrole nebo rozhodnutích o správních opravných prostředcích?

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).